

www.ketab.ir

ضرب آہنک عشق

«یادنامہ استاد رجبعلی راعی»

گردآوری و تألیف: اقبال صالحی

سرشناسه: صالحی، اقبال ۱۳۴۹
عنوان و نام پدیدآور: ضرب آهنگ عشق، اقبال صالحی
مشخصات نشر: آستاره (تیران و کرون)
مشخصات ظاهری: ۲۰۸ مصور (بخش رنگی) عکس
شابک: ۵-۰-۹۴۲۳۹-۶۲۲-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: راعی، رجبعلی، ۱۳۲۶- یادنامه
رده بندی کنگره: NEV۴۳
رده بندی دیویی: ۷۶۵/۰۹۵۵
شماره کتابشناسی ملی: ۸۶۸۹۸۴۳

978-622-94239-0-5

نام کتاب: ضرب آهنگ عشق
نام نویسنده: اقبال صالحی
ناشر: آستاره (تیران و کرون)
شمارگان: ۱۰۰۰ جلد
طراح جلد: سمیه طالب
لیتوگرافی: بهار آزادی
چاپ: بهار آزادی (نجف آباد)
صحافی: سلام (اصفهان)

حق چاپ محفوظ و مخصوص ناشر است

●●● دیباچه

«ضرباهنگ» تکرار منظم و متوالی حرکت است که در زبان تصویر و تجسم، فرایندی تکاملی دارد. یک اثر تجسمی با شکل ابتدائی آغاز و با هر ضربه ای به حالت نهائی نزدیک تر می شود و در مسیر تکاملی خود زخم هزاران ضربه و آهنگ را به جان می خورد.

«عشق» موهبتی خدادادی است که از یاخته های پاک درون سرچشمه می گیرد تا بافت تافته های برون را رهنمون باشد.

و «ضرباهنگ عشق» روایتگر توالی ضربه های عاشقانه ای است که با دستان «راعی» خلاق هنر و صنعت، پیکره قلمزنی این دیار را جلائی ماندگار بخشیده است.

نویسنده

فهرست مطالب

- ۹..... سرنوشته استاد محمود فرشچیان
- ۱۱..... سرآغاز (سخن نویسنده)

فصل اول / پیش درآمد

- ۱۶..... یادداشت (مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان)
- ۱۸..... نانوشته (مرحوم دکتر فریدون الهیاری)
- ۲۰..... قلمزنی هنر ریشه دار و ماندگار ایرانی
- ۲۳..... دهق شهر درها و دروازه های سنگی

فصل دوم / زندگی و هنر استاد راعی

- ۵۸..... گاه شمار زندگی استاد رجبعلی راعی
- ۵۹..... زندگی نامه استاد رجبعلی راعی
- ۶۴..... ضرباهنگ تولد کتیبه های زلال (گفت و گوی رزونامه ایران)
- ۶۹..... ضرباهنگ عشق (نشستی صمیمی با استاد راعی)
- ۷۹..... یار همراه و حوصله دار (گفت و گو با همسر استاد راعی)
- ۸۲..... نیم قرن عشق و قلمزنی (گزیده گفت و گوی خیرگزاری مهر)
- ۸۴..... استاد قدرشناس (به یاد استاد اسماعیل ارژنگ)
- ۸۶..... مکتب قلمزنی و خصلت شاگرد پروری

میعادگاه عشق (گزارشی از کارگاه قلمزنی استاد راعی) ۸۹

برخی افتخارات استاد راعی ۹۳

فصل سوم / دیدگاه هنرمندان درباره استاد راعی

دیدگاه و نظر ۳۰ تن از هنرمندان نامدار اصفهان و ایران ۹۷

فصل چهارم / دیدگاه همشهریان و شاگردان

دیدگاه و نظر ۱۲ تن از شاگردان و همشهریان ۱۳۹

فصل پنجم / عکس ها و اسناد و نمونه آثار

بخش اول (سپاس نامه ها) ۱۵۴

بخش دوم (عکس ها) ۱۷۷

بخش سوم (نمونه ی آثار قلمزنی) ۱۹۲

سر آغاز

پرده ی اول:

روستازادگان هنرمند

مرحوم دکتر باستانی پاریزی

تاریخ نویس کهنه کار و پرکار ایرانی در کتاب «حماسه کویر» فصلی مفصل پیرامون روستازادگان دانشمند و نام آوران روستایی دارد و اذعان می دارد که فرهنگ و تمدن چند هزار ساله ی ما زانیده و پرورده ی هوا و فضای زاددهات است و بیشتر نام آوران ایران در حوزه های فرهنگی، سیاسی، حاکمیتی، هنری، علمی و غیره از روستا برخاسته اند. « در تمام طول تاریخ ایران همین دهات کوچک بودند که مردان بزرگ سیاست و علم و ادب را به شهرهای ایران تقدیم کردند و حقیقت آن است که اگر این دهات کوچک نبود ما بسیاری از این مردان بزرگ را نداشتیم. « نامدار تاریخ دان پاریز به حق معتقد است که « در تمام روزگار مدنیت تغذیه فکری و معنوی شهرهای ما بیشتر توسط کسانی صورت گرفت که از دهات برخاسته بودند. »

باورم این است باستانی پاریزی در گذرش از استان اصفهان، پس از این که تحویل سال را در سوز سرمای زمستانی و در پای دیوار منبع آب روستای « افجان » کرون جشن گرفت و بعد هم به تماشای بچه های روستا نشست که با دست حنا بسته و تخم مرغ رنگ کرده از خانه کدخدای ده خارج می شدند. اگر چند کیلومتر جلوتر راهش را کج می کرد و از دیار کویری کرون بالا می گذشت و به ده دیرینه دار دهق می رفت، دهاتی ریشه دار و

هنرمندی را می دید که با عشق و علم فلز سخت را جان می دهد و آثاری شگرف و ماندگار خلق می کند به طور حتم و با تمام افتخار نام نامی اش را در بخش «روستازادگان دانشمند» می آورد و دوباره داد سخن در می داد که؛ نگفتم بار فرهنگ و تمدن و علم و هنر این بلاد را روستائیان بر دوش می کشند و این هم نمونه ای دیگر، روستازاده ی هنرمندی که با ضرباهنگ عشق، فلز سخت را همچون موم در دستان خود نرم می کند و با نقش و نگارهای روح بخش آن را به زبان می آورد. اما اگر باستانی نیامد و لابد از همان مسیر به فریدن و بعد هم به خوزستان رفت. خیلی ها آمدند و در کارگاه کوچک ولی با صفای استاد راعی نشستند و با چشم دل به آثار بی نظیر او خیره شدند و از زیبایی نقوش جانفزای قلمزنی لذت بردند. پای سخن ساده و بی پیرایه راعی نشستند. مهربانی دیدند خاطره شنیدند و پذیرایی شدند و با خود ارمغانی از اخلاق و ادب و هنر بردند و همگی ناگفته و نانوشته این پیام را به دنیا مخابره کردند که گنجینه ای از هنر و اخلاق در ولایتی دوردست ولی ریشه دار نهفته است که صنعت و هنر قلمزنی ایران به وجودش افتخار می کند.

برده ی دوم:

پیشکسوتان هنر، جریان خلاق تاریخ

نزدیک به دو دهه ای که توفیق یارم شده که در خدمت حوزه ی فرهنگ و هنر در شهرستان های مختلف و در استان هنر خیز و هنر پرور اصفهان باشم همیشه یکی از دغدغه ها و برنامه هایم تکریم پیشکسوتان فرهنگ و هنر بوده و بر اساس وظیفه و وسع تلاش کرده ام قدردان این گنجینه های فرهنگ و هنر باشم چرا که بر این باورم که پیشکسوتان سرمایه های ارزشمند فرهنگ، هنر و تمدن این سرزمین هستند و تکریم آنان تکریم بزرگی و تجلیل شان، نهادینه کردن خوبی در جامعه است.

تکریم و بزرگداشت پیشکسوتان نه تنها وظیفه انسانی و اخلاقی ما بلکه نیاز عمیق جامعه امروز ایران است. جامعه ای که در گردباد تبادلات اجتماعی و تهاجمات فرهنگی

نیازمند شدید الگو پروری و الگو پذیری است و چه الگویی بهتر و برتر از پیشگامان فرهنگ و ادب و هنر که بسیار مانا و فراوان تأثیرگذارند. استاد رجبعلی راعی دهقی، هنرمند پیش کسوت قلمزنی یکی از این گنجینه های پر رمز و راز هنری و از ستارگان پر فروغ هنر قلمزنی اصفهان و ایران است که به خوبی توانسته است به الگویی بی بدیل و برجسته برای مریدان و جوانان تبدیل شود و با اخلاق حسنه و مرام حسنه تر خویش روح و روان شاگردان و علاقه مندان را تسخیر نماید و از آنان انسان هایی شایسته و هنرمندانی و خلاق و خدمت گذار به بار آورد.

تکریم و قدرشناسی این استاد بلند آوازه و بی ادعا و این انسان وارسته و نیکو خصال حداقل وظیفه ای بود که بر زمه ی متولیان فرهنگ و هنر جاری بوده و هست و این مجموعه ناقابل در راستای ادای همین دین، چاپ و منتشر شده است. هرچه باید خاضعانه اعتراف کنم که آنچه با نام یادنامه استاد رجبعلی راعی پیش روی شماست شایسته شأن هنری و جایگاه اجتماعی ایشان نیست و فقط تحفه ای ناچیزی به رسم ادب و قدرشناسی است.

یادمان نرود جامعه ای که قدر گذشتگان، بزرگان و پیش کسوتان خود را نداند و آنان را به واقع تکریم ننماید دیر یا زود هویت فرهنگی و اجتماعی اش زوال می یابد و یادمان بماند مانائی و پویائی فرهنگی و ادبی ما با بهره گیری از تجربه ارزشمند پیش کسوتان و تلاش و خلاقیت هوشمند جوانان مقدور خواهد شد.

پیروز و پایدار باشید / اقبال صالحی

تابستان ۱۴۰۰ / تهران و کرون